

Ja som Alfa i Omega

Tyatíri – kázeň a disciplína v zbore

-Tyatíra sa nachádza v Malej Ázii, 60km od Pergamu, známa bola farbením vlny „*Toto hovorí Syn Boží, ktorý má oči ako plameň a nohy podobné lesklému kovu*“. Pán Ježiš vie všetko o živote svojej cirkvi, jeho pohľad preniká do všetkých oblastí života a je neúprosným sudcom nášho života.

-PJK je sudcom nielen neveriacich ľudí, ale aj svojej cirkvi, dokonca hriech v jeho cirkvi je väčší ako tých, ktorí nie sú veriaci (pretože oni nepoznali pravdu). Kresťan, cirkev má Ducha Božieho a preto pozná závažnosť a „smrteľnosť“ hriechu. V Gal. 5, 16-26 Pavel vymenúva ukazovatele nekresťanského života, ktoré nemôžu byť súčasťou života kresťana „...ktorí takto robia, nebudú mať účasť na Božom kráľovstve.“

Zbor v duchovnom raste

-Poznám tvoje skutky, lásku, vieru aj trpezlivosť... PJK nehovorí o skutkoch, ktorými by si chceli kresťania zaslúžiť Božiu milosť. Myslí n skutky, ktoré vzišli z úzkeho vzťahu s Ním, teda skutky, ktoré vzišli z ich viery v JK.

kresťan bude totiž tiež súdení Bohom: nie však preto, aby bol odsúdený pre ztrate-
nie, ale preto, že Boh posúdi jeho život, ako žil, ako využil svoje dary, hrivny, talenty,
ako slúžil. (2 Kor 5,10)

-skutky sú dôležité, pretože pasívna viera nič neznamená, taká viera je zbytočná ne-
účinná (podobnosť o talentoch hovorí, že tomu, kto nič nerobí, bude vzaté, to, čo
má - večný život, hoci ho predtým získal, nebudoval ho ďalej.)

Zbor v duchovnom poblúdení

„Mám však proti tebe, že trpíš ženu Jezábel, ktorá hovorí o sebe, že je prorokňa...“
Jezábel bola ženou kráľa Achaba 2. Kráľovská kniha 9. Kap. Ona vymyslela plán,
ako podvodom získať Nábotovu vinicu (2.Kr 21,1-24), zožrali ju psy podľa slov proro-
ka.

-Bola to zrejme žena, ktorá mala veľké slovo v zbore, resp. vedela hýbať masami
ľudí. Jej nebezpečenstvo tkvelo v klamstve o sexuálnej čistote kresťanov a tak dáva-
la priestor diablu a zvodom. Zlo bolo o to väčšie, že kresťanom robila z úzkej cesty
širokú – to, čo Pán zakazuje, ona urobila dovoleným.

-dnes sú mnohé normy v oblasti sexu a mravného života, ktoré sa znižujú všeobec-
ným názorom, že sú normálne

-zbor zrejeme nebol schopný urobiť si poriadok vo vlastných radoch, preto JK píše tento list, že On sám musí zjednať nápravu. Zároveň jej dáva ja šancu sa kajať, teda nájsť pokánie a správnu cestu (21. verš) Boh vždy dáva najprv čas na nápravu života, jeho trpezlivosť s nami je úžasná a takmer nekonečná. Často si nevieme predstaviť mieru jeho lásky, s ktorou vie znášať mnohé odporné veci v našom živote...

-NIE JE PRAVDA, že Boh niekomu nedopraje pokánie. Boh dáva každému čas na pokánie. Konať pokánie je vždy rozhodnutím mojej, tvojej vôle. Naše pokánie je nezávislé na okolnostiach, ale na našej vôli robiť ho.

Boh na naše „nie“ pokániu často odpovedá svojim súdom už tu na zemi. Robí to preto, aby svoje deti – kresťanov – priviedol k pokániu a k večnému životu. Ak nie, hovorí, že nielen pôvodcu nepokory, ale aj jeho potomstvo vyhubí. (v. 22-23)

-Tento súd bude tvrdý preto, aby sa všetci v zbore zobudili zo sna hriechu a hľadali Boha celým srdcom. Boha zatrasie našim životom, aby nás vytrhol zo spánku smrti. Podobne ako spolujazdec tvrdo zobudí šoféra, ktorý zaspí za volantom a rúti sa do priepasti.

-Tento súd nad Tyatírou bude tak tvrdý a otriasajúci, že všetky zbory, celá cirkev, dokonca aj pohania spoznajú kto je Boh, že je nielen milujúci otec, ale aj Pán Boh – Sudca. Nanovo tak poznajú svoju závislosť na Ňom samom. Vtedy opadne „fasáda“ viery a zbožnosti.

-v našom živote je to podobne. Boh z lásky k nám urobí niekedy „vyčistenie chrámu“ v našom srdci, aby nás znova upriamil na seba (spomeňme si na slová do zboru v Efeze: „Mám proti tebe, že si opustil svoju prvú lásku...“) On je spytovateľom (skúmateľom) ľadvín a srdca, teda nášho najvnútornejšieho vnútra. Vidí dobré aj zlé. Vidí úspechy vo viere, aj zlyhania.

Posilnenie vernej cirkvi

Sk 15,9-11 hovorí o tom, že na kresťanov nie je kladené žiadne ďalšie bremeno dodržiavania zákona, pretože z dodržiavania zákona nebude nikto ospravedlnený.

-Vernosť cirkvi je práve v tom, že zostávajú v prvom učení: učenie o spáse zdarma, z Božej milosti a z Ježišovej zástupnej smrti.

„*Len sa drž toho, čo máte, kým neprídem!*“ Držať sa, znamená zostať vo viere v JK. V neochvejnej viere každý deň. Ako konárik na viniči, ako pripravených 5 panien, ako sluha pripravený kedykoľvek účtovať so svojim pánom.

To, že PJK zomrel za nás na kríži je tá najlepšia správa na svete. Držať sa toho, čo máme, je neustále si túto istotu pripomínať

-„...*dám mu rannú hviezdu*“ (v. 28) hviezda, ktorá vždy znamená začiatok nového, jasný deň nastane, keď príde Pána a Jeho kráľovstvo bude na celej zemi. Bude to „nekonečné ráno“. Každý kresťan bude jeho účastníkom, bude ho sledovať s radosťou zo spasenia.